

Postanowienie z dnia 9 lutego 2005 r.

III KRS 12/04

W postępowaniu przed Krajową Radą Sądownictwa z wniosku sędziego o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska po ukończeniu 65 roku życia, przewodniczący Rady nie jest obowiązany do zarządzenia uzupełnienia braku wniosku polegającego na niepodaniu jego uzasadnienia, jeżeli uprzednio wnioskodawca odmówił uzupełnienia tego braku na wezwanie kolegium sądu opiniującego wniosek (§ 16 ust. 1 oraz § 27 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa i postępowania przed Radą, Dz.U. Nr 152, poz. 1725).

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Andrzej Kijowski, Zbigniew Myszka.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 lutego 2005 r. sprawy z odwołania Bogusława T. od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa [...] z dnia 15 września 2004 r. w przedmiocie odmowy wyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego.

o d d a l i ł odwołanie.

U z a s a d n i e n i e

Sędzia Sądu Okręgowego w S. Bogusław T. złożył w dniu 1 lipca 2004 r. wniosek do Krajowej Rady Sądownictwa o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska po ukończeniu przez niego 65 roku życia. Nie wskazał przy tym okresu, na jaki zgoda ma być wyrażona ani nie uzasadnił wniosku. Po wezwaniu przez prezesa Sądu Okręgowego w S. do uzupełnienia wniosku sędzia Bogusław T. wniósł o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska na czas nie dłuższy niż do ukończenia 70 roku życia, nie przedstawił jednak uzasadnienia wniosku podnosząc, iż nie istnieje taki wymóg. Kolegium Sądu Okręgowego w S. negatywnie zaopiniowało

wniosek, podnosząc między innymi, iż odmowa jego uzasadnienia uniemożliwiła dokonanie pełnej oceny przydatności sędziego do dalszego pełnienia urzędu. Uchwałą [...] z dnia 15 września 2004 r. Krajowa Rada Sądownictwa bez ponownego wezwania sędziego do uzupełnienia wniosku nie wyraziła zgody na dalsze zajmowanie przez niego stanowiska.

Sędzia Bogusław T. w odwołaniu do Sądu Najwyższego zarzucił zaskarżonej uchwale naruszenie art. 233 i art. 328 k.p.c. oraz art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, a także § 16, § 19 ust. 1, § 20 ust. 1 oraz § 21 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa oraz postępowania przed Radą poprzez oparcie rozstrzygnięcia jedynie na dokumentacji przesłanej przez prezesa Sądu Okręgowego w S. oraz sporządzenie uzasadniania uchwały, które nie odpowiada wymogom.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z § 20 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa oraz postępowania przed Radą (Dz.U. Nr 152, poz. 1725) - w sprawach indywidualnych Rada podejmuje uchwały po wszechstronnym rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania. Przepis § 16 ust.1 rozporządzenia stanowi zaś, iż po zapoznaniu się z wnioskiem sędziego Przewodniczący wydaje w jego sprawie zarządzenie. W razie braków wniosku uniemożliwiających jego rozpatrzenie, Przewodniczący zarządza jego uzupełnienie w terminie wskazanym w zarządzeniu, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

Odnosząc powyższe regulacje do stanu faktycznego przedmiotowej sprawy należy wskazać, iż nieuzasadnienie wniosku o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie przez sędziego, który ukończył 65 rok życia, należy traktować jako brak wniosku, skoro wymóg jego uzasadnienia wynika wprost z § 24 ust. 1 rozporządzenia z dnia 22 grudnia 2001 r. Co do zasady brak ten należy traktować jako uniemożliwiający rozpoznanie wniosku, co do którego należy przeprowadzić postępowanie w zakresie jego uzupełnienia. Należy jednak przyjąć, iż wymóg wskazany w § 16 ust. 1 rozporządzenia z dnia 22 grudnia 2001 r. jest spełniony także wówczas, gdy do uzupełnie-

nia tego braku wzywa kolegium (prezes) sądu właściwego do zaopiniowania wniosku i oceny sędziego uwzględniającej okoliczności dotyczące wnioskodawcy oraz potrzeby sądu. Także ten organ powinien bowiem dysponować tym uzasadnieniem, aby móc dokonać pełnej oceny zasadności wniosku. Wezwanie do uzupełnienia wniosku przez kolegium właściwego sądu i nieponowienie tego wezwania przez Przewodniczącą Krajowej Rady Sądownictwa nie stanowi zatem uchybienia prawu. W takiej bowiem sytuacji funkcja wezwania do uzupełniania braku, którą jest ochrona wnioskodawcy, jest spełniona w dostatecznym stopniu.

Sąd Najwyższy zważył przy tym, iż pomimo wypełnienia procedury dotyczącej braku wniosku, w sprawie doszło jednak do naruszenia § 16 ust. 1 rozporządzenia z dnia 22 grudnia 2001 r. Z przepisu tego bowiem wynika, iż nieuzupełnienie przez wnioskodawcę braku uniemożliwiającego rozpatrzenie wniosku skutkuje pozostawieniem go bez rozpatrzenia, a w przedmiotowej sprawie Krajowa Rada Sądownictwa rozstrzygnęła sprawę merytorycznie. Sąd Najwyższy zważył jednak, iż w okolicznościach sprawy uchylenie uchwały Rady i przekazanie jej sprawy do ponownego rozpoznania nie byłoby celowe. Jak bowiem wskazano wyżej, procedura dotycząca złożenia wniosku o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego po ukończeniu przez niego 65 roku życia została wypełniona; sędziego skutecznie wezwano do uzupełnienia braku wniosku, ten zaś na to wezwanie wniosku nie uzupełnił i zamknął tym samym ostatecznie drogę do jego merytorycznego rozpoznania przez Radę. Należy mieć bowiem na względzie, iż zgodnie z art. 69 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) wniosek o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego po ukończeniu przez niego 65 roku może on złożyć najpóźniej na sześć miesięcy przed ukończeniem 65 roku życia. Sędzia Bogusław T. ukończył zaś 65 lat w dniu 10 stycznia 2005 r., a tym samym nie może on już ponownie złożyć wniosku, o którym mowa w art. 69 Prawa o ustroju sądów powszechnych.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

=====